პროლეტარელებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

კომუნისტი

გაზეთი გამოდის 1920 წლის 3 ივნისიდან

საქართველოს კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის, საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს და მინისტრთა საბჭოს ორგანო

КОММУНИСТ — ОРГАН ЦК КП ГРУЗИИ, ВЕРХОВНОГО СОВЕТА И СОВЕТА МИНИСТРОВ ГРУЗИНСКОЙ ССР

№ 99 (19241) კვირა, 28 აპრილი, 1985 წელი. ფასი 3 კაპ.

ბიბლიოთეკა

ძმური სალამი სოციალისტური ქვეყნების ხალხებს!

გაუმარჯოს სოციალისტური თანამეგობრობის ქვეყნების ერთიანობას, თანამშრომლობასა და შეკავშირებას, მათს უარყოფ გადაწყვეტილებას განამტკიცონ და დაიცვან სოციალიზმის მონაპოვრები, ქვეყნად მშვიდობა!

სკკკ ცენტრალური კომიტეტის საპირველმაისო მოწოდებებიდან.

რაც პარტიამ დასახა, შესრულდება

რესპუბლიკის მშრომელები დიდი აღფრთოვანებით მესმიან და ხოლავლენ სკკკ ცენტრალური კომიტეტის აპრილის პლენუმის შედეგებს, პლენუმზე პარტიის ცენტრალური კომიტეტის გენერალური მდივნის მ. ს. გორბაჩოვის მოხსენებას. ქვეყნის ცხოვრებაში ამ უმნიშვნელოვანესი მოვლენის გამო თავიანთ გამოხმაურებებში ისინი აცხადებენ, რომ მტკიცედ და უარყოფად აქვთ გადაწყვეტილი ინიციატივანი, თავდადებული მუშაობით ღირსეულად შეხვდნენ საბჭოთა პარტიის კომუნისტური პარტიის XXVII ყრილობას.

მთავარი საზრუნავი

თბილისი. აბრეშუმის საწარმოო გაერთიანების მშრომელები დიდი იხტერესით გაეცნენ საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის პლენუმზე სკკკ ცენტრალური კომიტეტის გენერალური მდივნის მ. ს. გორბაჩოვის მოხსენების შინაარსს. მასში, კერძოდ, ნათქვამია, რომ პროდუქციის ხარისხის ყოველმხრივი გაუმჯობესება ეკონომიკური პოლიტიკის ცენტრში უნდა იყოს, ხარისხი და კიდევ ერთხელ ხარისხი —აი ჩვენი დღევანდელი ლოზუნგი.

თუ ხარისხის პრობლემას გადაწყვეტთ, შეეძლებთ რაოდენობის პრობლემის გადაჭრასაც. ეს თანამედროვე ტექნიკაზე ქვეყნის მოთხოვნილებების, სხვადასხვა სახეობის საქონელზე მოსახლეობის მზარდი მოთხოვნის სულ უფრო სრული დაკმაყოფილების, სახალხო მეურნეობაში დეფიციტების დაძლევის ერთადერთი საიმედო გზაა.

ეს აზრი თითქოს ჩვენი გულიდან ამოსული სიტყვებია: ხარისხიანი პროდუქციის დაშზადება რესპუბლიკის მსუბუქი მრეწველობის მუშაკთა უპირველესი საზრუნავია. მოსახლეობა სწორედ მაღალი ხარისხის ფართო მოხმარების საგნებს ეტანება, დღეს უვარგისი ნაწარმი არავის სჭირდება.

„მ. ს. გორბაჩოვის მოხსენებაში ჩამოყალიბებული დებულებები და დასკვნები ჩვენი საწარმოს მშრომელთა საქმიანობის პროგრამა გახდება. სწორედ ამ პროგრამაზე დაყრდნობით შეიძლება რესპუბლიკის ეკონომიკის წინსვლა, ხალხის მატერიალური კეთილდღეობის კიდევ უფრო გუმჯობესება. ჩვენ ახლა ამ მიმართულებით, და არა მარტო ამ მიმართულებით, დასახული გვაქვს კონკრეტული ამოცანები, რომელთა უთუოდ გადაჭრა გაზრდის ჩვენს „ავტორიტეტს, დაგვეხმარება გამოვუშვათ მომხმარებელთა მოთხოვნის შესაბამისი ნაწარმი.

ვ. გეგეშიძე,
თბილისის აბრეშუმის საწარმოო გაერთიანების ქარგალი, ორჯონიკიძის ლენინის და ოქტომბრის რევოლუციის ორდენოსანი, საქართველოს სსრ სახელმწიფო პრემიის ლაურეატი.

ჩინებული შედეგებით ვახაროთ ქვეყანა

ჩვენი პარტიის ცენტრალური კომიტეტის პლენუმზე საქმისა და გულახდილი საუბარი გაიმართა ქვეყნის სახალხო მეურნეობის, კერძოდ, სოფლის მეურნეობის შემდგომი განვითარების საკითხებზე.

პლენუმმა ხაზი გაუსვა იმის აუცილებლობას, რომ საჭიროა გავაძლიეროთ მუშაობა სასურსათო პროგრამის შესრულებისათვის.

პირადად მე, როგორც საჯარო ბრიგადის ბრიგადირს, მიმაჩნია, რომ მატერიალური დაინტერესების ფორმები, რომლებიც უკანასკნელ წლებში ჩვენს კოლმეურნეობაში დაინერგა, შეესაბამება სკკკ ცენტრალური კომიტეტის მოთხოვნას იმის შესახებ, რომ საჭიროა ენერგადგეთ სამეურნეო ანგარიშს და ამ საფუძველზე ეზრდიდეთ შრომითი კოლექტივების პასუხისმგებლობას და დაინტერესებას მუშაობის საბოლოო შედეგებით.

შრომისადმი ასეთმა დამოკიდებულებამ, სწორედ მუშაობის საბოლოო შედეგებით დაინტერესებამ გამოიწვია ის დიდი შრომითი ენთუზიაზმი, რომელმაც ბრიგადის შარშანდელ ეკონომიკურ მაჩვენებლებში იჩინა თავი.

ჩვენი ბრიგადის №1 საიჯარო რგოლის წევრებმა საგგამო 79,5 ცენტნერის ნაცვლად ჰექტარზე 132 ცენტნერი ხილი მოიწიეს. №2 რგოლში 152 ტონის ნაცვლად 231 ტონა ხილი დაკრიფეს და წარმოების ბეგმა 152 პროცენტით გაანადღეს.

ამას იმატებ ვამბობ, რომ ადრე ამ რგოლებში საშუალოდ ჰექტარზე 40-45 ცენტნერი ხილი თუ მოპყავდათ.

საბოლოო შედეგებით დაინტერესებამ კოლმეურნეობასაც მოუტანა სიკეთე და კოლმეურნეებსაც. ბეერმა ოჯახმა პრემიის სახით ტონობით ვაშლი მიიღო.

კარგი სამეურნეო მაჩვენებლები მტკიცე დისციპლინის, მთელი ენთუსიაზმისა და შესრულების, საბოლოო შედეგებით დაინტერესების შედეგია.

ახლა, როცა სკკკ ცენტრალური კომიტეტის პლენუმმა მიიღო დადგენილება სკკკ მორიგი XXVII ყრილობის მოწვევის შესახებ, მთელი ჩვენი მეცადინეობა იქით უნდა მივმართოთ, რომ ჩინებული შრომითი მაჩვენებლებით შეეხვედეთ ქვეყნის კომუნისტთა უმაღლეს ფორუმს, როგორც ცენტრალური კომიტეტის პლენუმზე ითქვა, „ისე უნდა ვიმუშაოთ, რომ ქვეყანა ვახაროთ მაღალი შედეგებით".

გ. ვიკაუშვილი,
ჭარელის რაიონის ჭარელის კოლმეურნეობის № 7 საიჯარო ბრიგადის ხელმძღვანელი.

კარგი წანამძღვრები

ჩვენი პარტია და ხალხი დიდი ენთუზიაზმით ემზადებიან სკკპ XXVII ყრილობის შესახვედრად. და აი, სკკკ ცენტრალური კომიტეტის პლენუმმა მიიღო დადგენილება, რომ პარტიის მორიგი XXVII ყრილობა გაიმართება 1986 წლის 25 თებერვალს.

ამ ცნობამ კიდევ უფრო აღაფრთოვანა საბჭოთა ადამიანები და ახალ-ახალი მიღწევებისათვის დარაზმა.

ყრილობისათვის მზადება გაძლიერებს საბჭოთა ადამიანების აქტიურობას.

ამ ბოლო დროს დიდი ყურადღება მიექცა პარტიის პოლიტიკურ-აღმზრდელობითი და იდეოლოგიური მუშაობის ამოცანებს. მაგრამ ჯერ კიდევ ყველაფერი არ გაკეთებულა იმისათვის, რომ იდეოლოგიური მუშაობა უმჯობესად იყოს დაკავშირებული ცხოვრებასთან. კვლავ ხელ გვიშლის ფორმალიზმი.

„იდეურ-პოლიტიკური აღზრდა ყველა თავისი ფორმით მაქსიმალურად უნდა იყოს დაკავშირებული დღეგანდღეობის მთავარ ამოცანასთან — ქვეყნის სოციალურ-ეკონომიკური განვითარების დაჩქარებასთან. ამას ვერ მივალწევთ, თუ ყოველმხრივ არ გავითვალისწინეთ სამნაო ცხოვრების პირობების მთელი ერთობლიობა, საერთაშორისო ვითარების სპეციფიკა", — თქვა საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის პლენუმზე ამხანაგმა მ. ს. გორბაჩოვმა.

ჩვენი პარტიისა და თავკრობის საშვალოდობო პოლიტიკა, ქვეყნის ძალიერებისა და შრომელთა კეთილდღეობისათვის ნაადგა დიდი ზრუნვა სიხარულით ალავსებს ხალხის გულს და თითოეული ჩვენგანი გრძნობს ამ დიდ პასუხისგებლობას, რომელიც მას აკისრია ამ უმნიშვნელოვანეს საქმეში.

ჩვენი საწარმოო გაერთიანების პარტიულმა ორგანიზაციამ მიაღწია იმას, რომ ამაღლებულიყო პარტიული სწავლების თეორიული დონე, პრაქტიკული უკუგება, გაუჯერებესებულიყო პოლიტიკური მეცადინეობის ხელმძღვანელთა თვისებრივი შემადგენლობა. ჩვენთან ბევრი მოწინავე პრობაგანდისტია. მარტო ის რად ღირს, რომ ჩვენ შორის არის გაერთიანების მთავარი ინჟინერი — ერთ-ერთი თვალსაჩინო პრობაგანდისტი დ. ოყრიბელაშვილი.

პოლიტიკური და ეკონომიკური სწავლება ეხმარება გაერთიანების შრომელებს მიზანმიმართულად იბრძოლონ ბეგმეგისა და სოციალისტური ვალდებულებების წარმატებით შესრულებისათვის.

კარგი წანამძღვრები გვაქვს შექმნილი მომავალი დადგებთა შესრულებისათვის, ჩვენი საწარმო, როგორც ყოველთვის, პირნათელი შეხვდება პარტიის მორიგ ფორუმს.

მ. ჯაბიაშვილი,
სსრ კავშირის 50 წლისთავის სახელმის საწარმოო გაერთიანების პროპაგანდისტი.

ვარდისუბნის ვენახებში საიუბილეო შეჯიბრებაზე

ლ. აგოდეზის რაიონის სოფელ ვარდისუბნის მ. გორკის სახელობის კოლმეურნეობის ვენახებში საგაზეთესოდ „ბრიგადას მოსავლელად მიჩენილი აქვს 47 ჰექტარი ვენახი, „აქედან 45 — მსხმოიარეა. კოლმეურნეობის მოწინავე კოლექტივმა ვალდებულება აიღო, მომდინარე წელს მოკრიფოს 2500 ცენტნერი ყურძენი, რაც საგეგმო მაჩვენებელს 250 ცენტნერით სჭარბობს.

გრაფიკის გასწრებით მუშაობენ მექანიზატორები. მომდინარე აგროტექნიკურ ღონისძიებებს მკაცრად „კონტროლებენ საზოგადოებრივი კონტროლიორები.

სურათებზე: დიდი მონდომებით შრომობს ვენახებში რაიონული საბჭოს დეპუტატი მარინე ხოხონაშვილი; საგაზეთესოდ მუშაობენ მ. გორკის სახელობის კოლმეურნეობის ვენახებში.

შ. აივაზოვის ფოტო. (საკონფორმის ფოტოკრონიკა).

ბ. ჩინავალი ქარხანა „ელექტროვიბრომანქანაში" ფართოდ გაიშალა დიდი გამარჯვების 40 წლისთავის ღირსეულად შეხვედრისადმი მიძღვნილი სოციალისტური შეჯიბრება.

ერთ-ერთ საამქროში, სადაც ათვისებულია ახალი სახეობის პროდუქციის — ვიბრაციული უნივერსალური მკეცავების გამოშვება, — თავდადებით შრომობს კომკავშორეულ-ახალგაზრდული ბრიგადა, რომელსაც ლევ ბითიევი ხელმძღვანელობს. ერთსულოვანი კოლექტივის ყველა წევრი კომკავშორელია. ისინი ქარხანაში საჭოთა არმიის რიგებში სამსახურის შემდეგ მოვედნენ. დიდი თარეულ ალსანშენავ შრომითს ვახვეზე ბრიგადა ყოველდღიურ დავალებებს გადაჭარბებით ასრულებს.

სურათებზე: გამოსაშვებად მზადდება მორიგი „უნივერსალური ვიბრომკეცავი; საწარმოს ერთ-ერთი საუკეთესო მუშა ვაჟა ბაჩიროიანი.

ლ. გუსოვის ფოტო. (საკონფორმის ფოტოკრონიკა).

მეგობრული შეხვედრა

27 აპრილს ეარშავაში სკკპ ცენტრალური კომიტეტის გენერალური მდივანი მ. ს. გორბაჩოვი შეხვდა პოლონეთის გაერთიანებული მუშათა პარტიის ცენტრალური კომიტეტის პირველ მდივანს, პოლონეთის სახალხო რესპუბლიკის მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარეს ვ. იარუზელსკი.

ორი მოძმე პარტიის ხელმძღვანელებმა დაადასტურეს საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიისა და პოლონეთის გაერთიანებული მუშათა პარტიის პრინციპული კურსი — საბჭოთა კავშირისა და პოლონეთის სახალხო რესპუბლიკის მეგობრობის შემდგომი განმტკიცებისა და ყოველმხრივი თანამშრომლობის გაღრმავების კურსი. ორივე მხარემ გამოხატა მტკიცე გადაწყვეტილება კვლავაც ურყეად იდგეს რეკოლუციური მონაპოვრების სადარაჯოზე, სოციალისტური თანამეგობრობის სხვა ქვეყნებთან მჭიდრო ურთიერთმოქმედები ინრძოლონ საერთაშორისო დაძაბულობის შენელებისათვის, ყოველი ღონე იხმაონონ, რათა დაიცვან მშვიდობა და უშიშრობა ევროპის კონტინენტზე და მთელ მსოფლიოში.

ამასთან დაკავშირებით ხაზგასმით აღინიშნა ვარშავის ხელშეკრულების მონაწილე ქვეყნების ფარალეს პარტიულ და სახელმწიფო მოღვაწეთა შეხვედრის ისტორიული მნიშვნელობა, რომელზეც მიიღეს გადაწყვეტილება მოქმედების ეადა გაუგრძელონ ამ ხელშეკრულების, რომელმაც დასაბამი მისცა მოძმე ქვეყნების პოლიტიკურ და სამხედრო კავშირს.

ხაზგასმით აღინიშნა ფაშიზმზე დიდი გამარჯვების 40 წლისთავის უდიდესი მნიშვნელობა. მაბრეებმა ხაზი გაუსვეს, რომ ისტორიის გამოცდილება გაფრთხილება უნდა იყოს დასაცავთის იმ რეაქციული წრეებისათვის, რომლებიც, რევანშისტული ტენდენციების გამოიცოცხლებით, ცდილობენ საქმეთ გასადონ მეორე მსოფლიო ომის შედეგად ფ ომისშემდგომი განვითარების დროს ევროპაში შექმნილი ტერიტორიულ-პოლიტიკური რეალობანი.

შეხვედრის მონაწილეებმა კმაყოფილება გამოთქვეს სსრ კავშირისა და პოლონეთის სახალხო რესპუბლიკის ძმური კავშირურთიერთობის დინამიკური განვითარებისა და განმტკიცების გამო, აღინიშნეს, რომ საქართველო თანამიდევრულად ხორციელდებოდეს ორი ქვეყნის ეკონომიკური და მეცნიერულ-ტექნიკური თანამშრომლობის განვითარების 2000 წლამდე პერიოდისათვის გათვალისწინებული გრძელვადიანი პროგრამა. ამასთან განსაკუთრებული ყურადღება უნდა დაეთმოს წარმოების ინ დარგებს, რომლებიც განსაზღვრავენ მეცნიერულ-ტექნიკურ პროგრესს, უზრუნველყოფენ დაჩქარებულ ეკონომიკურ ზრდას და ამ საფუძველზე — მშრომელთა ცხოვრების დონის ამაღლებას.

მ. ს. გორბაჩოვმა და ვ. იარუზელსკიმ გამოთქვეს ერთსულოვანი აზრი, რომ კვლავაც უნდა განავითაროთ ორი ქვეყნის პარტიული და სახელმწიფო ხელმძღვანელობის კონტაქტები, მრავალმხრივი კავშირურთიერთობა საზოგადოებრივი, მეცნიერული და კულტურული ხასიათ.

ორი მოძმე პარტიის ხელმძღვანელებმა ერთმანეთს მიაწოდეს ინფორმაცია სსრ კავშირსა და პოლონეთის სახალხო რესპუბლიკაში არსებული ვითარების, იმ ამოცანების შესახებ, რომლებსაც წყვეტენ საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტია და პოლონეთის გაერთიანებული მუშათა პარტია. საბჭოთა მხარემ დაადასტურა, რომ უცვლელად სოციალურად პოლონეთის გაერთიანებული მუშათა პარტიის, პოლონელი მშრომელების ბრძოლას კრიზისის შედეგების სრული დაძლევისათვის, სტაბილიზაციისათვის, სოციალიზმის პოზიციების განმტკიცებისათვის. პოლონეთის მხარემ სსრ კავშირის მადლობა გადაუხადა დახმარებისა და მხარდაჭერისათვის; რაც პოლონეთისათვის არსებითი წვლილია სიძნელეთა დაძლევაში.

ვ. იარუზელსკიმ მ. ს. გორბაჩოვი მეგობრულ ვიზიტად მიიწვია პოლონეთში. ამ მოწვევას მადლიერებით დაეთანხმნენ. ვიზიტის დროს მოგვიანებით შეთანხმებენ.

მოძმე პარტიების ხელმძღვანელთა შეხვედრამ ერთიანობისა და გულთადი მეგობრობის სულისკვეთებით ჩაიარა. (საკდესი).

საბჭოთა დელეგაცია მოსკოვს გამოემგზავრა

27 აპრილს პოლონეთის სახალხო რესპუბლიკის დელეგაციამ მოსკოვის გამოემგზავრა საბჭოთა დელეგაცია, რომელიც მოწვეულია ეარშავის ხელშეკრულების მონაწილე ქვეყნების ფარალეს პარტიულ და სახელმწიფო მოღვაწეთა შეხვედრაზე.

ეარშავიდან დელეგაცია გამოეცალა პოლონეთის გაერთიანებული მუშათა პარტიის ცენტრალური კომიტეტის პირველი მდივანი, პოლონეთის სახალხო რესპუბლიკის მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარე ვ. იარუზელსკი.

ეარშავიდან ეარშავის ხელშეკრულებაზე ხელის მოსაწერად ჩავიდა ბულგარეთის, ჩეხოსლოვაკიის,

საქართველოს კომპარტიის ცენტრალურ კომიტეტში

სადღესასწაულო ვაჭრობა: წესრიგი, ორგანიზებულობა, კულტურა

მეტი, უფრო მრავალფეროვანი, უფრო ხარისხიანი — ასეთია ნებისა სადღესასწაულო ვაჭრობისა, რომელიც ამართება პირველი მაისის ზეიმისა და გამარჯვების 40 წლისთავის წინ. საქართველოს კომპარტიის ცენტრალურ კომიტეტში გამართულ თათბირზე შესაბამისი სამინისტროებისა და უწყებების ხელმძღვანელებმა, რომლებმაც წარმოადგინეს ვაჭრობისათვის მზადყოფნის ანგარიში, ეს ტენდენცია დაადასტურეს მონაცემებით, რომლებიც მოწმობენ: საჭირო წინამძღვრები აქვს შექმნილი მყიდველთა მოთხოვნის სრულ დაკმაყოფილებას. საქართველოს ვაჭრობის სამინისტროს საწარმოები, სხვა ორგანიზაციები, რომლებიც სადღესასწაულო ვაჭრობას ჩვეულებრივზე ერთი კვირით ადრე იწყებენ, უზადად სთავაზობენ მყიდველებს ხორცს, დაკლულ ფრინველს, საკონდიტრო ნაწარმს, ლობიოს, სიმინდისა და ჰურის ფქვილს, მინერალურ და ხილის წყლებს, სხვა პროდუქტებსა და ნაწარმს. მშრომელთა სადღესასწაულო სუფრას დაამშვენებს ახალი თევზი, შებოლილი თევზეული, სოკო, მწვანილი, ახალი კომბოსტო, სხვა ბოსტნეული, რომლებიც შეტანილია გასტრონომიულ და სასურსათო მაღაზიებში, ხილმარნაკვეჭრილნი და სამომხმარებლო კოოპერაციის საკვეჭრო ობიექტებში.

პროდუქტების საერთო მოცულობასა და ხარისხს, ხაზგასმით აღინიშნა თათბირზე, უნდა შეესაბამებოდეს ვაჭრობის ორგანიზაცია. მშრომელთა მოთხოვნილების მაქსიმალური დაკმაყოფილება მათი დროის მინიმალური დანახარჯებით — ამ პრინციპით, ვაჭრობის საწარმოებთან ერთად, უნდა იხელმძღვანელონ ადგილობრივი პარტიულმა კომიტეტებმა, საბჭოთა დაწესებულებებმა, შინაგან საქმეთა ორგანოებმა. თბილისის, რუსთავის, რესპუბლიკის სხვა ინდუსტრიული ცენტრების, ქალაქებისა და რაიონების საკვეჭრო ობიექტებში უნდა იყოს სანიმუშო წესრიგი. ბაზრების მუშაობას მკაცრი კონტროლი უნდა დაუწესდეს. თათბირის მონაწილეებს ეკალთან იზრუნონ წარმობის უწყვეტი ცალის საწარმოებში დასაქმებული მშრომელების მომსახურებისათვის, აგრეთვე დღესასწაულის დღეებში ქალაქგარეთ გამსვლელებისათვის, ხელი შეუწყონ დასვენების მაღალ კულტურას, პროპაგანდა გაუწიონ მის ნორმებსა და ნიმუშებს.

თათბირზე განსაკუთრებული ყურადღება დაეთმო დიდი სამამულო ომის ვეტერანებისა და პენსიონერების მომსახურებას. გადადებული ზრუნვის ობიექტებია საავადმყოფოები, ბავშვთა სახლები, სამაგვრო ბაგა-ბაღები.

სკკკ ცენტრალური კომიტეტის აპრილის პლენუმის გადაწყვეტილებების, კონტექსტისა და სულისკვეთების საფუძველზე ყველა დასახული ღონისძიება და ბეგმა ადამტრებს მის მთავარ მოთხოვნას: მთელი პარტიული და სამეურნეო მუშაობის ყურადღების ცენტრშია მშრომელი ადამიანი.

სადღესასწაულო ვაჭრობა უნდა მოიწყოს სკკკ ცენტრალური კომიტეტის აპრილის პლენუმის გადაწყვეტილებებისა და პირველი მაისისა და გამარჯვების 40 წლისთავის მომავალი დღესასწაულთან გამოწვეული აღმავლობისა და შრომელთა განწყობილების შესაბამის დონეზე.

თათბირის შედეგები შეაჯამა სკკკ ცენტრალური კომიტეტის პოლიტბიროს წევრმა, ეანდიდატმა, საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის პირველმა მდივანმა ამხანაგმა ე. ა. შევარდნაძემ.

თათბირის მუშაობაში მონაწილეობდნენ ამხანაგები გ. ფ. გალბონი, ნ. ა. ჭითაძე, ს. ე. ხაბეიშვილი, საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის განყოფილების გამგე ა. ი. ავალიანი. (საქინფორმი).

საბჭოთა ქალაქი

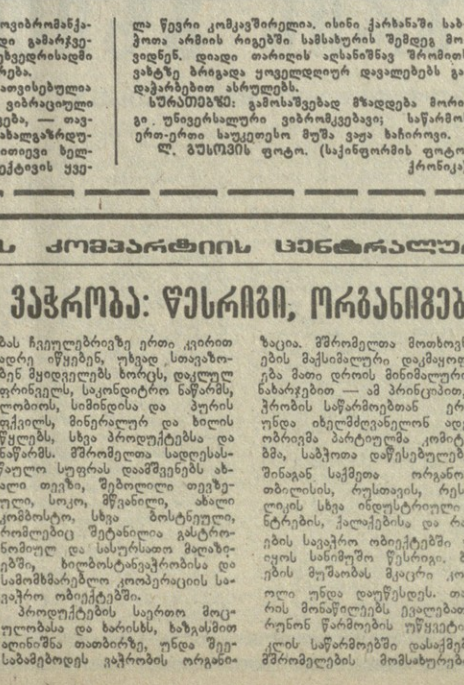

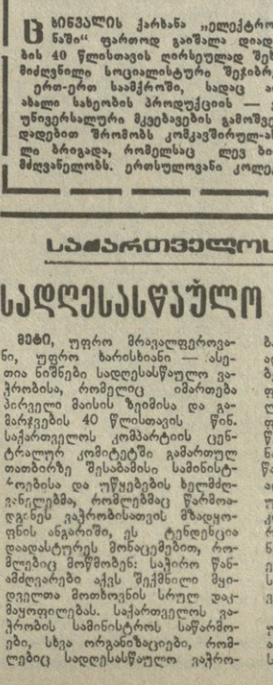

გულითად ვითარებაში

(დასასრული)

ალმდგარა ნაცარტუტიდან, ქალაქში, რომლის მეხოვრებთაც, როგორც ჩვენმა რევოლუციურმა პოეტმა თქვა, „არასდროს მოუბრიალ ბედი მტრის წინაშე“.

დღეს თქვენ, ძვირფასო ამხანაგებო და მეგობრებო, გვიგრგვინები მიტინგი უცნობი ჯარისკაცის საფლავზე და საბჭოთა არმიის მეომართა მეშორიალურ კომპოზიციაში. დიდად ვაფასებთ ჩვენდამი თქვენი დამოკიდებულების შესახებშავ, ჯერთოდ გამოვეცალ — ვარშავის გმირთა ძეგლის ყვავილებთან შემკობას.

და რაოდენ მძიფრ კონტრასტად გამოიყურება თქვენი თაყვანისცემის ეს გამოხატულება ამ დასავლელ პოლეტიკოსთა უზნეობის ფონზე, რომელსაც განუზრახავთ უახლოეს ხანს „მოწინეზენთ ეახლონ“ მართლაც რომ ისტორიის სანაგვეს — ესესელ დამნაშავეთა და ჯალათთა სფერავებს.

ჩვენ, პოლონეთში, ვერავის ვაპატიებთ და არც გვინდა ვაპატიოთ მილიონობით ადამიანის ტანჯვა-ვაების ეს უმაგალითო ეპიზოდი. ვისაც მოუწყინებია ს თანამედროვე ევროპას შეარღოს, იგი ვერ პოვებს ჩვენში ვერც გაგებას, ვერც მოწონებას — არც დღეს და არც არასდროს ოდესმე.

ამხანაგებო!

ვარშავის გმირთა ძეგლს განსახიერებს ძველბერძნული გამარჯვების ქალღმერთი — ნიკე. იგია სიმბოლო დამარცხებათა აღსასრულისა და სიმბოლო ჩვენი უდიადესი, გამარჯვებისა: ქვეყნის განთავისუფლების, რევოლუციურ გარდაქმნათა გზას შედგომის, დამოუკიდებელი, სოციალისტური სახელმწიფოებრიობის აშენების, ჩვენი ხალხს ისტორიული წინსვლისა.

პოლონელმა ხალხმა კარგად იცის გამარჯვების ყადრი. ნაცარტუტიდან აღდგენილი ვარშავის ქვაფენილებისა და მოედნების ქვეშ დღესაც ვპოულობთ 1939 წლის ჩვენი ქალაქის დაღუპულ დამცველთა, წინააღმდეგობის მოძრაობის მონაწილეთა, ეტიტს მებრძოლთა, 1944 წლის აბმობუნტთა, პოლონელ და საბჭოთა გვნამთავისუფლებელ მეომართა ნაშთებს. კუნებში, რომლებითაც თქვენ გიარეთ დღეს, დიდხანს იყო ბარიკადების ნანგრევები. გზად თქვენ ნახეთ მრავალი სამახსოვრო დაფა, რომლებიც უკვდავყოფენ პატლეკენი ჯალათების მიერ საჯაროდ სიკვდილით დასჯილ მოქალაქეთა ხსოვნას.

ასე რომ, ჩვენს ერთიან ხმას, დღეს რომ გაისმა პოლონეთის დედაქალაქიდან, განსაკუთრებული მორალური მნიშვნელობა აქვს.

ვარშავიდან მიემართავთ ევროპის ყველა ხალხს, ანტიფაშისტური კოალიციის რიგებში ერთობლივი ბრძოლის ყოფილ მონაწილეებს, ახალგაზრდობას, რომელმაც ის შემზარავი წლები მხოლოდ სხვათა ნაამბობით იცის. ჩვენ მივმართავთ უცალელივ ყველა ადამიანს, თითოეულს, ვისაც — გაბურჩეკილად შეხედულებათა სხვადასხვაობის, კეთილურად და პროფესიული განსხვავებისა — სწადია და შეუძლია იაზრითნოს პასუხისმგებლობის გრძნობით და რეალისტურად.

მაშ, ვსინჯოთ — ამდენი წინააღმდეგობის მიუხედავად — და მოვაშოროთ ჩვენს კონტინენტს ახალი ომის აჩრდილი. ვსინჯოთ ერთხელ კიდე მივიღწოთ თანხმობას, აღვაგენოთ გონიერებისა და თანამშრომლობის ეთოსება, ასე ფრმად რომ დაარღვიეს „ცივი ომის“ ბალებმა.

სოციალისტური ქვეყნები არავის ემუქრებიან. ისინი არ არიან მოწადინებულნი საერთაშორისო დაძაბულობის ზრდას, ოდენდელ ისრის ტყორცნას მიზანში მოსაზეედრებლად. ჯუერასას — ჯავშნის შესანგრევად. ვერც ერთი ხალხი ამით ვერაფერს მოიგებს, — ვერც ახლა და ვერც მომავალში.

ძვირფასო ამხანაგებო!

ომისშემდგომ მატანაში არის განსაკუთრებული თარიღები, რომლებიც ღრმად გვფიქრობს. წლეულს ეს არის უთვალსაჩინესი წლისთავები: ფაშიზმზე ჯამარჯვების 40 წლისთავი და ვარშავის ხელშეკრულების 30 წლისთავი. თითოეული მათგანი შეგვახსენებს, რა ზღვა სისხლი დაიღვარა, რა ზღვა ძალისხმევა დაგვჭირდა ისტორიაში პირველი ძმური, ურღვეული კავშირის შესაქმნელად და განსამტკიცებლად.

ჩვენი ძალა ეფუძნება, უწინარეს ყოვლისა, მუშათა კლასის, მშრომელების თავდადებას, მეგობარი ხალხების პატრიოტულ თანხლებას. მაღალი შეფასების ღირსნი არიან გაერთიანებული შეიარაღებული ძალების მეომრები, პარტიული და სახელმწიფო, საზოგადოებრივი და სამეურნეო მუშაკები, მეცნიერები და კონსტრუქტორები, დიპლომატები და ჟურნალისტები. მათი მსახურება ფასდაგენა ერის ამრავლედნენ ჩვენი ქალაქის ერთ-ერთ ძალას და იმ ურყევ რწმენას, რომ ევროპის სოციალისტური ნაწილი მუდმივ მტკიცედ დაიცავს თავის უშიშროებას, ეფექტანად შეუწყობს ხელს მშვიდობას მთელ მსოფლიოში.

მაგრამ განსაკუთრებული პატივისცემისა და მადლიერების გრძნობით ვეკიდებით სოციალისტური სახელმწიფოს — საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკების კავშირის ხალხს. სწორედ მისმა არმიამ ჩაიჭრა მიდიანელიკა და ოსვენციმის კრემატორიუმების ცეცხლი, გადაარჩინა ევროპული კულტურის მემკვიდრეობა, შემუსრა ჰიტლერული სიკვდილის იმპერია.

საბჭოეთი იყო და იქნება ჩვენი სოციალიზმის მშენებელი ხალხების ძირითადი თავდაცვისეული ფარი. ლენინურ იდეებზე დაფუძნებულ საბჭოთა კავშირის მშვიდობისმოყვარეულ საკოსმიკას, გონიერ ბრძოლას სამართლიანი საერთაშორისო ურთიერთობისთვის ხალხები ფართო მოწონებითა და გაგებით ეკიდებიან. ისინი ემსახურება ჩვენს პლანეტაზე მშვიდობისა და სიმბოლო ჩვენი უდიადესი, გამარჯვებისა: ქვეყნის განთავისუფლების, რევოლუციურ გარდაქმნათა გზას შედგომის, დამოუკიდებელი, სოციალისტური სახელმწიფოებრიობის აშენების, ჩვენი ხალხს ისტორიული წინსვლისა.

ხალხი ამბობენ, ეს ფაქტი ბევრ, ძალიან ბევრ, ადამიანს ეზარებოდა ომამდე, ომის დროს, ომის ბოლოს. ეზარებოდა ფაშიზმ-ანტიფაშიზმ, ეზარებოდა ომი, ეზარებოდა ომის ბოლო. ეზარებოდა ომის ბოლოს ეზარებოდა ომის ბოლოს ეზარებოდა ომის ბოლოს.

მეგობრობენ ადამიანები, მეგობრობენ ქალაქები

დამოუკიდებელი ქალაქების წელეულნოვანი მსოფლიო დღე მიდინარეობს ფაშიზმზე გამარჯვების 40 წლისთავისა და ახალგაზრდობის საერთაშორისო წლის ეგიდით.

ორმოცე წელზე ცოტა მეტ ხნის წინათ, როცა გაჩაღებული იყო სტალინგრადის ბრძოლა, ევროპისპირა ქალაქმა და ინგლისის ქალაქმა კოვენტრიმ პირველად გაუგზავნეს ერთმანეთს წერილები, რამაც დასაბამი მისცა საბჭოთა და საზღვარგარეთის ქალაქების მეგობრობას.

მომდინარეობდა ომი, მაგრამ უკვე, მაშინ, ბრძოლების ქარცეცხლში, ადამიანები ოცნებობდნენ მშვიდობასა და მეგობრობაზე. სასუკეარი მშვიდობა ჩვენს ქვეყანას ძვირად დაუჯდა, — 20 მილიონი საბჭოთა ადამიანის სიცოცხლედ. აი, რატომ იყო, რომ როცა სსრ კავშირის დელეგაციამ დამოუკიდებელი ქალაქების მსოფლიო ფედერაციის ტარონის ასამბლეაზე წინადადება წამოაყენეს დამოუკიდებელ ქალაქების დღე „ფაშიზმზე გამარჯვების 40 წლის“ ნიშნით მოეწყოთ, დარბაზში ტაშმა იქუხა.

დამოუკიდებელ ქალაქების მსოფლიო დღის ემბლემაა თეთრი გასაღები, რომელიც მოთავსებულია მსოფლიოს გადაკვარეთილებულ ცისფერ ნახევარფერებში. გასაღები აღებს იმ ადამიანების გულებს, რომლებიც ისწრაფვიან იცხოვრონ მშვიდობიანად და სიამტკბილობით. სწორედ ამ მისწრაფებით ხელმძღვანელობენ ხალხები, რომელთა წარმომადგენლებმა საფრანგეთის ქალაქ ექს-
-ბენში 1957 წელს დაარსეს მსოფლიო ფედერაცია. და მას შემდეგ, სადაც უნდა იმართებოდეს მისი კონგრესი, დევიზი ერთია: „მშვიდობისათვის, დაძაბულობის შენელების, განიარაღებისა და დემოკრატიისათვის“.

განსაკუთრებით აქტუალურია იგი დღეს, როცა ასე დაძაბულია საერთაშორისო ვითარება, როცა ესოდენ საჭიროა ყველა ღონისძიების განხორციელება, რომ თავიდან აეცილოთ ბირთვული ომი, შევინარჩუნოთ მშვიდობა მთელ მსოფლიოში.

ხალხთა მეგობრული ურთიერთობის განმტკიცებაში თავიანთი წვლილი შეაქვთ საბჭოთა საქართველოს მშრომელებსაც. აი, უკვე თორმეტი წელია, რაც თბილისი დამოუკიდებელ ქალაქების მსოფლიო ფედერაციის წევრია. კონტაქტები დამოუკიდებელ ქალაქებთან და პარტნიორ ქალაქებთან წლითიწლობით ღრმავდება და მტკიცდება.

დამოუკიდებელი ქალაქების მსოფლიო დღის წინ საქნფფორმის კორესპონდენტმა გ. კენჭოშვილმა სთხოვა იმათ, ვინც ამ ქალაქებში ყოფილა, ესაუბრათ მეგობრული შეხვედრების და შთაბეჭდილებების შესახებ.

მოგვესალმება

ინსბრუკი

თბილისსა-ქალაქშვილნის № 10 სამშენებლო სამმართველოს კომპლექსური ბრიგადის ბრიგადირი, სოციალისტური შრომის გმირი ვ. ჯელიძე:

— **ინსბრუკს** — თეთრი ოლიმპიადის ქალაქს, რომელიც მდებარეობს იტალიაში, შვეიცარიაში, გერმანიის ფედერაციულ რესპუბლიკაში მიმავალი უმნშვნელოვანესი გზების შესაყარზე, სურს შვიდობიანად და თანმხმობით იცხოვროს მსოფლიოს ყველა ქალაქთან. ამას ეგრძნობდით მუდამ და ყველგან, სადაც კი ყოფილა ჩვენგ დელეგაცია.

ინსბრუკის მცხოვრებლებმა ღრმა ინტერესი გამოიჩინეს საბჭოთა კავშირს, ჩვენი რესპუბლიკის, მისი დედაქალაქისადმე. ქალაქის ბურგომისტრმა რომეალდ ნიშერმა ხაზგასმით აღინიშნა, რომ შვიდობისათვის ბრძოლაში საჭიროა ადამიანთა ურთიერთგაგება, რომელსაც ხელი არ უნდა შეუშალოს პოლიტიკურ და რელიგიურ მრწამსის სხვაობამ. შვიდობისათვის ბრძოლაში უნდა გაერთიანდეს ყველა ხალხი — ასეთია ყველა ავსტრიელის აზრი, რომლებსაც შეეხვედრივართ.

ბურგომისტრმა იმედი გამოთქვა, რომ ჩვენი კონტაქტები მეცნიერების, კულტურისა და ხელოვნების დარგში კიდევ უფრო განვითარდება.

ჩვენი დელეგაციის წევრები ავსტრიელებს ესაუბრნენ ჩვენს ქვეყანაში ფაშიზმზე გამარჯვების 40 წლისთავის დღესასწაულის, თბილისისა და ინსბრუკის პარტნიორული ურთიერთობის მნიშვნელობისა და განვითარების პერსპექტივებზე. პარტნიორი ქალაქის მცხოვრებნი დაინტერესდნენ საქართველოს დედაქალაქის სოციალურ-ეკონომიკური განვითარების გეგმებით.

ვიყაოთ ტიროლის მხარის საბაღვეო ქალაქში, სოფლებში, ვენაში, და ავსტრიიდან წამოვედით მტკიცე რწმენით, რომ ორი ქალაქის თანამეგობრობა ხელს შეუწყობს მშვიდობასა და დაძაბულობის შენელებას საქმეს.

შეხვედრები იყო

საქართველოშიც

ამის შესახებ გვესაუბრა თბილისის საქალაქო საბჭოს აღმასკომის საგარეო ურთიერთობის განყოფილების გამგე ჯ. ბაჩალეიშვილი:

— **თბილისი** გაიმართა ქალაქ საარბრიუკენის და საარის მხარის დღეები. ნიშანდობლივია, რომ სწორედ საარბრიუკენი იყო გერმანიის ფედერაციული რესპუბლიკის პირველი ქალაქი, რომელსაც ხელი არ უნდა შეუშალოს პოლიტიკურ და რელიგიურ მრწამსის სხვაობამ. შვიდობისათვის ბრძოლაში უნდა გაერთიანდეს ყველა ხალხი — ასეთია ყველა ავსტრიელის აზრი, რომლებსაც შეეხვედრივართ.

ბურგომისტრმა იმედი გამოთქვა, რომ ჩვენი კონტაქტები მეცნიერების, კულტურისა და ხელოვნების ახალი ფურცელია.

თბილისის საქალაქო აღმასკომში სტუმრები გაეცნენ დეპუტატთა კომისიების მრავალმხრივ საქმიანობას, ეწვივნენ რესპუბლიკის დედაქალაქის ახალშენებლობებსა და ძველ უბნებს.

და სადაც უნდა გამართულიყო შეხვედრები — კინოსტუდია „ქართულ ფილმში“ თუ საგარეჯოს რაიონის მეგენაზეობის საბჭოთა მეურნეობაში, უნივერსიტეტსა თუ თბილისის სწავლ მასალათა კომბინატში — ყველა შეხვედრის დღიშნული იყო შვიდობისა და დაძაბულობის შენელების თემა.

თბილისელებთან გამოთხოვებისას საარბრიუკენის ობერ-ბურგომეისტრმა ოსკარ ლაფონტენმა ხაზგასმით აღნიშნა, რომ პარტნიორი ქალაქების მეგობრობა მძლავრი სტიმული გახდა შვიდობის საქმისათვის ბრძოლაზე.

ინსბრუკის ბურგომეისტრი რ. ნიშერი:

კიდევ უფრო დავახლოვდეთ

ორი მსოფლიო ომის სისხლიანი გაკვეთილები, მწუხარება და უბედურება, მათ რომ დაატეხეს თავს კაცობრიობას, „ცივი ომის“ პერიოდში შავბნელი მომავლის მომასწავებელი ნიშნები — ყოველივე ამან მძლავრი იმპულსი მიანიჭა შვიდობის მოძრაობა ურთიერთგაგების სხვადასხვა სახელმწიფოში.

მაგრამ ურთიერთგაგების დაწესება, „ზემოდან დეკრეტირება“ შეუძლებელია, იგი შეიძლება წარმოიქმნას მხოლოდ ადამიანთა ურთიერთობის პროცესში, გულითადობისა და ორმხრივი სიმპათიის ვითარებაში. ჩვენს დროში მთელ ევროპა თითქოს დამბლოდენელი და ერმანიორი ქალაქების ქსელს დაუფარავს.

ინსბრუკი, ნეიტრალური ავსტრიის ტიროლის ფედერაციული მხარის მთავარი ქალაქი, ორი ბამთრის მსოფლიო ოლიმპიადის დედაქალაქი, მსოფლიო ტურიზმისა და სპორტსმორსო შეხვედრათა ცენტრი თავის ამოცანად მიიჩნევს იმას, რომ აქტიურად მუშაობდეს შვიდობის განმტკიცებისა და ურთიერთგაგების დამყარებისათვის.

ინსბრუკის პარტნიორი ქალაქია საბჭოთა საქართველოს დედაქალაქი თბილისი. მათ აახლოებს მთელი რიგი საერთო თვისებურებანი: ორივე ადმინისტრაციული ცენტრია, ორივეს დიდი ისტორიული წარსული აქვს, ორივეში არის უნივერსიტეტები და მრავალფეროვანი კულტურული დაწესებულებანი. თუ საქმეში ღრმად ჩავიხედავთ, დავინახავთ, რომ საერთოდ ტროლისა და საქართველოს მეგობრული კონტაქტების წანამძღვრებიც არსებობს როგორც მათი დედაქალაქების კეთილი ურთიერთობის ბუნებრივი გაგრძელება.

სხვა ხალხის ცხოვრების გაცნობისას ადამიანები უკეთ იგებენ მის სურვილებს, მისწრაფებებს, და ალბათ ცარურწმენებსაც, რომლებიც თანდათანობით ქრება უშუალო ურთიერთობის პროცესში, შეხვედრების დროს ბუნებრივად ვლინდება ადამიანური თვისებები, ურთიერთპატივისცემა, მყარდება მეგობრობა. ეს შეეხება ცალკეულ პიროვნებებს, ადამიანთა ჯგუფებს, მთელ ერებს. იქნებება პირდაპირი, უშუალო კონტაქტების ქსელი, რომელთა შედეგად გაუგებრობა და მტრობა ადგილს უთმობენ ახალსა და კეთილ გრძნობებს. სწორედ ეს არის სხვადასხვა ქალაქის მეგობრული ურთიერთობის ფესვი. ... ლირებულება შვიდობის საქმისათვის, და ამიტომ ესოდენ აუცილებელია ყველა ფენა — ინტელიგენციიდან, ტაქტიკოთ და კერძოდ — ამ ურთიერთობის ... [illegible]

ინსბრუკსა და თბილისს ბევრ ... ვალეს წარმომადგენლობითი დელეგაციები საქალაქო მმართველობის ოფლმოვალეებელ მეთაურობით. მოსახლეობის ფართო წრეებისათვის ეწყობა ჯგუფური მოგზაურობანი, რომელებსაც ბოლო ხანს რეგულარული ხასიათი მიეცა. დამყარდა კონტაქტები ორივე ქალაქის უნივერსიტეტებს შორის. ინსბრუკელ სტუდენტთა ჯგუფი იყო თბილისში, სადაც განახორციელა სამეცნიერო საშუამთავრო ცოცელი. გაიცვალა ტიროლისა და საქართველოს სამთამშენელთა დელეგაციები. ხორციელდება მხატვრული კოლექტივების გაცვლის განვითარების ღონისძიებანი. თუმცა ამ სფეროში რაც გაკეთდა, ჯერ მხოლოდ დასაწყისია.

ძალზე სასარგებლო იქნებოდა გერეთვე გამოცდილების გაზიარება კომუნალური მეურნეობის დარგში, რადგან ორივე ქალაქი ერთნაირ პრობლემებს აწყდება და ერთნაირი ამოცანები აქვს გადასაწყვეტი: საბინაო მშენებლობა, საქალაქო ტრანსპორტის განვითარება, გაწმენდა-დასუფთავება, ენერგომომარაგება, გარემოს დაცვა და სხვ.

ახალი ამბების საბჭოთა — სპეციალურად გაზეთ „კომუნისტისათვის“.

უცხოეთში

ფაქტები მოვლენები

27 აპრილი ● საკვლევი იუწყება

სრული მხარდაჭერა

ნიუ-იორკი. საბჭოთა კავშირის იმ პოზიციას, რომ აუცილებლად განსაკუთრებით საჭიროა პოლიტიკური ნება ქვეყნად მშვიდობისათვის, მთლიანად დაუჭირა მხარი ეერმანიის ფედერაციული რესპუბლიკის თვალსაჩინო პოლიტიკურმა მოღვაწემ, სოციალისტურმა ინტერნაციონალის თავმჯდომარემ ვილი ბრანდტმა. ეს აუცილებელია ინსაოვეის, რომ აღარ განმეორდეს მეორე მსოფლიო ომის მსგავსი ტრაგედია, უპასუხა მან საკითხის კორესპონდენტთან კითხვაზე პიტერსონი ფაშიზმის 40 წლისთავის მნიშვნელობის შესახებ.

7 მაისს, ნაცისმაზე გამარჯვების წინ, თქვა ვ. ბრანდტმა, მე ჩავალ ნიურნბერგში ვოლკოგრადისა და სტალინგრადის, ლენინგრადისა და მინსკის, კოვენტრისა და დრეზდენის, ორადურისა და ლიდიცის, ყელნისა და ნიურნბერგის მერების შეხვედრაზე. ჩვენ ვიმსჯელებთ, თუ რა ერთობლივი ღონისძიებების განხორციელებაა საჭირო იმისათვის, რომ უზრუნველყოთ უფრო სამყარო მშვიდობა, რა დასკვნები უნდა გამოვიტანოთ წარსულიდან მომავლის საკეთილდღეოდ.

ვ. ბრანდტმა აღნიშნა, რომ ევროპის ხალხებმა მეორე მსოფლიო ომში აუოანეული მსხვერპლი გაიღეს. რაც შეეხება ჩემს ქვეყანას, განაცხადა მან, ძალაუფლება არასოდეს აღარ უნდა ჩაუვარდეთ ხელში დამნაშავეებს. არასოდეს აღარ უნდა შეიქმნას მომავალში ომის მსგავსი პირობები, რომლებმაც მეორე მსოფლიო ომი გამოიწვიეს. თუ ხელისუფლებას ომის მოსურნე პოლიტიკური რეჟიმი ჩაუდგა სათავეში, ამას კიდევ მეტი ეერთაბა ხალხებისათვის, არამედ მთელი მსოფლიოსათვის, ხაზგასმით აღნიშნა ვ. ბრანდტმა.

საქმე დელეგაცია ტანზანიაში

დარ-ეს-სალამი. საბჭოთა კავშირის კომუნისტურ პარტიასა და ტანზანიის რევოლუციურ პარტიას შორის პარტიული ურთიერთობის გეგმის შესაბამისად აქ ჩამოსული საკმაო დელეგაცია საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის მეორე მდივნის ბ. ვ. ნიკოლაკაძის მეთაურობით იყო ტანზანიაში — ტანზანიის ეროვნულ ნაწილში. საკმაო დელეგაცია შეხვდა ტანზანიის რევოლუციური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის წევრს, ზანზიბარის მთავარ მინისტრს სეიფ შარიფ ჰამადს. გამართული საუბრის დროს მან აღნიშნა, რომ საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტია და საბჭოთა სახელმწიფო წამყვან როლს ასრულებენ იმპერიალიზმის, კოლონიალიზმისა და ნეოკოლონიალიზმის ბრიკების წინააღმდეგ, შვიდობის, განიარაღებისა და სოციალური პროგრესისათვის ბრძოლაში.

არღვევენ ხელშეკრულებას

ფაქტის კომენტარი

ჟენევაში დამთავრდა ბირთვული და კოსმოსური შეიარაღების შესახებ საბჭოთა კავშირ-ამერიკის მოლაპარაკების პირველი რაუნდი.

ხალხები ამ მოლაპარაკებაზე დიდ იმედებს ამყარებენ, რადგან სამართლიანად მიიჩნიათ, რომ მის შედეგებზეა დამოკიდებული, რა მიმართულებით განვითარდება შემდგომში არა მარტო საბჭოთა კავშირ-ამერიკის ურთიერთობა, არამედ მთლიანად ვითარება მსოფლიოში — გამლეტული შეიარაღებისა და სამხედრო საშიშროების ზრდის მიმართულებით თუ საყოველთაო უშიშროების განმტკიცების, და მაშასადამე, ყველასათვის მტკიცე მშვიდობის მიმართულებით.

ადამიანთა დიდი უმრავლესობა დედამიწის ყველა კუთხეში მტკიცედ უჭერს ზურგს მშვიდობასა და უშიშროებას, რომლებიც მნშვნელოვნად განმტკიცდება, თუ ენერგიას მოლაპარაკება წარმატებით დამთავრდება. ამისათვის კი უკვე შექმნილია ხელშეწყობა პირობები. უწინარეს ყოვლისა, ეს არის საბჭოთა კავშირ-ამერიკის მორიგება იმის თაობაზე, რომ ევენევის მოლაპარაკების საგანი უნდა იყოს იმ საკითხთა კომპლექსის განხილვა, რომლებიც ეხება კოსმოსურ — სტრატეგიული და საშუალო სიშორის შეიარაღებას, მეორე, ეს არის მორიგება, რომ მოლაპარაკების მიზანი უნდა იყოს გამლეტული შეიარაღების თავიდან აცილება კოსმოსში და მისი შეწყვეტა დედამიწაზე. და ბოლოს, მესამე, ეს არის საბჭოთა კავშირის მთელი რიგი კონსტრუქციული ინიციატივები, რომელთა მიზანია შექმნას ხელსაყრელი ატმოსფერო მოლაპარაკებისათვის, კერძოდ: ცალმხრივი მორატორიუმი დაწესებულ საშუალო სიშორის რაკეტების განლაგებასა და ეკრანმანის სხვა საპასუხო ღონისძიებათა შეწყვეტის. ამას შეიძლება, კიდევ დავუმატოთ ისიც, რომ 1982 წლიდან მოქმედებს საბჭოთა კავშირის ცალმხრივი ვალდებულება პირველმა არ გამოიყენოს ბირთვული იარაღი, ხოლო 1983 წლიდან — ცალმხრივი მორატორიუმი პირველმა არ გაიყვანოს კოსმოსში თანამგზავრსაწინააღმდეგო იარაღი.

მაგრამ, როგორც ჟენევის მოლაპარაკების პირველი ტურის შედეგებმა ცხადყო, ვაშინგტონი არ დადგმულა საბჭოთა კავშირთან მორიგების კურსს. ეს იქიდან ჩანს, რომ ამერიკის შეერთებულ შტატებმა საერთოდ უარი თქვა კოსმოსურ სივრცეში გამლეტული შეიარაღების გაუვრცელებლობის საკითხი განხილოს ბირთვული იარაღის შეზღუდვისა და შემცირების საკითხთან ერთად. ამრიგად, რეიგანის ადმინისტრაცია არღვევს იანვარში მიღწეულ მორიგებას სამივე მიმართულების ურთიერთკავშირის შესახებ — კოსმოსში გამლეტული შეიარაღების თავიდან აცილების, ბირთვული სტატეგიული შეიარაღების შემცირებისა და ევროპაში საშუალო სიშორის ბირთვულ შეიარაღებათა შემცირების შესახებ.

ამერიკის დედაქალაქში კვლავ ისწრაფვიან მიაღწიონ მსოფლიოში გამლეტონულ მდგომარეობას, რათა თავიანთი ნება უკარნახონ სხვა ქვეყნებსა და ხალხებს, და აქედან აქვთ ის ამბიციური, თუმცაღა კი სრულიად უპერსპექტივო გეგმები, რომ უზრუველყონ სამხედრო უპირატესობა გამლეტული შეიარაღების დაჩქარების გზაზე. სწორედ ამით აიხსნება ის, რომ ამერიკის შეერთებულ შტატებს ჯიუტად არ სურს გაიაროს საბჭოთა კავშირთან შეთანხმების გზის თავისი ნახევარი და ვაშინგტონი უგულებელყოფს საბჭოთა კონსტრუქციულ ინიციატივებს.

მიუხედავად ამისა, საბჭოთა კავშირი კვლავაც მტკიცედ იბრძოლებს ევენევაში კონკრეტული ურთიერთშესაბამისი შეთანხმებისათვის, რომელთა მეოხებითაც შესაძლებელი გახდება არა მარტო ბოლო მოვუღოთ გამლეტულ შეიარაღებას, არამედ წინ წავიწიოთ განხილვაში საქმეში. ამ კეთილშობილურ საქმეში საბჭოთა კავშირს მხარს უჭერენ თანდადგრივე მსოფლიოს მეოცე საუკუნ მსოფლიოს ბალები.

ევენევაში ამ ... [illegible] ... ბალ ... [illegible] ... ბ ... [illegible] ... ბ ... [illegible] ... ბ

თანამედროვე ქართული ქერამიკა

„კომუნისტის“ საკვირაო საკითხავი

ᲘᲝᲜᲐᲢᲐᲜᲘ ᲒᲝᲜᲐᲠᲔᲗᲘ გამომცემლობა „სოვეტსკი ხუდოჟნიკი“ 30.000 ტირაჟით (რუსულ და ინგლისურ ენებზე) დასტამბა ფერადი ილუსტრირებული ალბომი „თანამედროვე ქართული კერამიკა“, რომელს შემდგენელი და ტექსტის ავტორია საქართველოს სსრ დამსახურებული მხატვარი ალდე კაკაძე.

საქართველოში კერამიკული ხელოვნების განვითარების მოკლე მიმოხილვის შემდეგ ავტორი აღნიშნავს, რომ თანამედროვე ქართული მხატვრული კერამიკის აღორძინება თბილისის სამხატვრო აკადემიაში კერამიკის კათედრის დაარსებით იწყება. ამ საქმეში დიდი წვლილი მიუძღვით კათედრის გამგეს ა. ფიცხელაურს და მხატვარ პედაგოგებს დ. ცაცანაშვილს, ზ. მაისურაძეს და ნ. გომელაურს.

ალბომ-კატალოგში თბილისის სამხატვრო აკადემიის აღორძინდა სამოცდაათი მხატვარი-კერამიკოსია წარმოდგენილი. მოცემულია თითოეული მათგანის მოკლე ბიოგრაფიული ცნობები და ილუსტრირებულია მათი რამდენიმე ნამუშევარი.

სასიამოვნოა, რომ ალბომი პოლიგრაფიულად მაღალ დონეზეა გამოცემული, მნიშვნელოვანი წვლილი უდევს ხელოვნების ძეგლთა ფიქსაციის თბილისის სპეციალიზებულ ექსპერიმენტულ სალაბორატორიას (სადაც ნამუშევრების ფოტოგადაღება მოხდა).

(„კომუნისტის“ კორ.).

„ᲩᲕᲔᲜᲘ ᲞᲐᲢᲐᲠᲐ ᲮᲔᲚᲒᲐᲜᲗ“

— **ᲐᲚᲘᲐ** ჰქვია გამოფენას, რომელიც გიორგი ქალაქიშვილის მხატვრის სახლის საგამოფენო დარბაზში.

ქალაქის განათლების განყოფილება, სასკოლო რეფორმის შესაბამისად, შინაგული სთავაზობს ზოგადსაგანმანათლებლო სკოლების მოსწავლეთა შრომითი სწავლების დროს შეკერილი ნაწარმის ნიმუშებს.

აქ გამოფენილია ბავშვთა სეზონური ტანსაცმელი, სხვადასხვა მოდელის სასკოლო ფორმები, სკოლამდელი და სკოლის ასაკის ბავშვთა კოსტიუმები, კაბები, პერანგები, პიონიერული ფორმები, პალტოები, თოჯინების მორთულობა და სხვა.

გამოფენამ ქალაქის მშრომელთა დიდი ინტერესი გამოიწვია.

Ე. ᲨᲐᲠᲘᲫᲐᲫᲔ,
„კომუნისტის“ სპეც. კორ.

ᲥᲐᲚᲐᲥᲘ — ᲛᲔᲜᲕᲐᲜᲔ ᲡᲐᲛᲝᲡᲔᲚᲘ

ᲥᲣᲘᲗᲐᲕᲘ. (სპეც. კორ.). დაიწყო მეშახტეთა ქალაქის — ტყიბულის კეთილშობილება და გამწვანება. ქუჩებში, სკვერებსა და საავტომობილო გზების ნაპირებზე დაირგვება 6 ათასამდე ხე და ბუჩქი.

ქალაქის მწვანე სამოსელს შეაესებს კაკალი, აკაცია, ტყემალი, ტირფი და ცაცხვი. 6 სექტარზე მეტ ფართობს ყვავილები დაიკავებს.

გამწვანების სამუშაოებში 50-ზე მეტი საწარმო-დაწესებულება მონაწილეობს. ტყიბულელებმა 2535 ძირი კაკალი და ტყემალი დარგეს. ნერგების დიდი უმრავლესობა სკოლის სანერგეებში არის გამოყვანილი.

ᲨᲐᲠᲬᲐᲜ, წლის ბოლოს, სამი თვით ესპანეთში ვზმყოფებოდი. მივლინების ძირითადი მიზანი იყო ესპანეთის უნივერსიტეტებსა და სხვა სამეცნიერო ცენტრებში წამეკითხა ლექციები შუა საუკუნეების ქართულ ლიტერატურულ პროცესსა და ბიზანტიურ და დასავლეთ ევროპულ მწერლობებთან მის მიმართებებზე. საკმაოდ ხანგრძლივმა მივლინებამ იმის საშუალებაც მომცა, რომ რამდენადმე გავცნობოდი ამ ქვეყნის არქივებსა და წიგნსაცავებში დაცულ საქართველოს ისტორიის პირველწყაროებსაც. ამის სტიმულს მაძლევდა ესპანეთის სისტორიო არქივებში ქართველ ისტორიკოსთა (ილია ტაბაღუა, ᲒᲣᲜᲗᲔᲠ ᲒᲐᲛᲝᲫᲦᲔᲚᲘ) ნაყოფიერი შუშაობის რამდენიმე ფაქტი. ჩემი უურადღება მიიპყრო როგორც გამოქვეყნებულმა სისტორიო მასალამ — ესპანელი ელჩებისა და მოგზაურების მოგონებებმა და დღიურებმა, ასევე მაგრადილ ეროვნულ ბიბლიოთეკაში დაცულმა ეცნობმა ხელნაწერებმა, ასევე ქალაქ ალიკანტეში და ესპანეთის სახელმწიფო არქივებში შემონახულმა ქართველ მეფეებთან მიმოწერის სახუთებმა.

ევროპის ქვეყნებთან ძველი საქართველოს ურთიერთობის დღეი ხნის ისტორია აქვს. იგი იწყება რომის და შემდგომში ბიზანტიის იმპერიასთან მჭიდრო ეკონომიკურ-პოლიტიკური და კულტურული კონტაქტებით. ჯვაროსნული ომების ეპოქიდან მოკიდებული, ხშირდება ქართველ მეფეთა მიმოწერა რომის პაპებთან. ბიზანტიის იმპერიის დაცემის შემდეგ ქართველები დაეძებნებით ეძებდნენ რეალურ მეგობრულ კავშირს ქრისტიანული დასავლეთისა თუ აღმოსავლეთის ქვეყნებთან. ქართველთა პოლიტიკური ორიენტაცია, ერთი მხრივ, რუსეთისაკენ ისწრაფოდა, მეორე მხრივ კი — ქრისტიანული ევროპისაკენ. დასავლეთ ევროპის ქრისტიანულ სამეფოთაგან ქართველები განსაკუთრებულ ყურადღებას ესპანეთისადმი ამჟღავნებდნენ.

1453 წელს თურქების მიერ კონსტანტინოპოლის აღებამ თავზარი დასცა მთელ საქრისტიანო მსოფლიოს. ბიზანტიის ქრისტიანული სახელმწიფოს მეთაურს და რომის მრავალ პაპს შეუდგენია თურქეთის წინააღმდეგ კოალიციის შექმნის გეგმა. ქართველი მეფეებიც იჩენდნენ ამგვარ ინიციატივას.

1495 წლის დამლევს ქართველთა მეფეს კონსტანტინე II-ს ეგვიპტის სულთანთან გაგზავნილმა საკუთარმა დესპანმა იერუსალიმდან ესპანეთის მეფის ელჩი ჩამოუყვანა. ამგვარად შემოალწია საქართველოში ესპანეთის არაბთაგან განთავისუფლების და ქრისტიანთა დედოფლის ეზაბელას წარმატებების ამბავმა. ამავე წლის აღრე გაზაფხულზე კონსტანტინე მეფემ ესპანეთის ელჩს დედოფალ ეზაბელასთან თავისი ელჩობა ითხოვა და მოგზაურების მოგონებებმა და დღიურებმა, ასევე მაგრადილ ეროვნულ ბიბლიოთეკაში დაცულმა ეცნობმა ხელნაწერებმა, ასევე ქალაქ ალიკანტეში და ესპანეთის სახელმწიფო არქივებში შემონახულმა ქართველ მეფეებთან მიმოწერის სახუთებმა.

ევროპის ქვეყნებთან ძველი საქართველოს ურთიერთობის დღეი ხნის ისტორია აქვს. იგი იწყება რომის და შემდგომში ბიზანტიის იმპერიასთან მჭიდრო ეკონომიკურ-პოლიტიკური და კულტურული კონტაქტებით. ჯვაროსნული ომების ეპოქიდან მოკიდებული, ხშირდება ქართველ მეფეთა მიმოწერა რომის პაპებთან. ბიზანტიის იმპერიის დაცემის შემდეგ ქართველები დაეძებნებით ეძებდნენ რეალურ მეგობრულ კავშირს ქრისტიანული დასავლეთისა თუ აღმოსავლეთის ქვეყნებთან. ქართველთა პოლიტიკური ორიენტაცია, ერთი მხრივ, რუსეთისაკენ ისწრაფოდა, მეორე მხრივ კი — ქრისტიანული ევროპისაკენ. დასავლეთ ევროპის ქრისტიანულ სამეფოთაგან ქართველები განსაკუთრებულ ყურადღებას ესპანეთისადმი ამჟღავნებდნენ.

1453 წელს თურქების მიერ კონსტანტინოპოლის აღებამ თავზარი დასცა მთელ საქრისტიანო მსოფლიოს. ბიზანტიის ქრისტიანული სახელმწიფოს მეთაურს და რომის მრავალ პაპს შეუდგენია თურქეთის წინააღმდეგ კოალიციის შექმნის გეგმა. ქართველი მეფეებიც იჩენდნენ ამგვარ ინიციატივას.

1495 წლის დამლევს ქართველთა მეფეს კონსტანტინე II-ს ეგვიპტის სულთანთან გაგზავნილმა საკუთარმა დესპანმა იერუსალიმდან ესპანეთის მეფის ელჩი ჩამოუყვანა. ამგვარად შემოალწია საქართველოში ესპანეთის არაბთაგან განთავისუფლების და ქრისტიანული დედოფლის ეზაბელას წარმატებების ამბავმა. ამავე წლის აღრე გაზაფხულზე კონსტანტინე მეფემ ესპანეთის ელჩს დედოფალ ეზაბელასთან თავისი ელჩობა ითხოვა და მოგზაურების მოგონებებმა და დღიურებმა, ასევე მაგრადილ ეროვნულ ბიბლიოთეკაში დაცულმა ეცნობმა ხელნაწერებმა, ასევე ქალაქ ალიკანტეში და ესპანეთის სახელმწიფო არქივებში შემონახულმა ქართველ მეფეთა მიმოწერის სახუთებმა.

ეს წერილი ბევრ საკითხს სვამს ქართველ ისტორიკოსთა წინაშე. ჩვენს კომენტარებსაც მასზე სავსებგებოდ გამოვაქვეყნებთ. ესპანეთის სამეფო კართან მიმოწერას საქართველოს გარეთლეული პოლიტიკური მოგონარეობის გამოსასწორებლად არსებითი შედეგი არ მოჰყოლია. საინტერესოა, გარდა იმ ლოცვა-კურთხევისა და დარიგებებისა, რაც ესპანეთის მეფემ და დედოფალმა კონსტანტინეს შემოუთვალეს, ფიქრობდნენ თუ არა ისინი საქართველოსათვის რაიმე ფორმით რეალურ დახმარებაზე. ამ თვალსაზრისით ყურადსაღებია წერილის ერთი ადგილი: „...სულიერი მგზნებარებითა და კმაყოფილებით აღგითქვამთ მოვიბმაროთ ჩვენი ძალა, საშუალებანი, უფლებანი, სამეფო და მამულები თქვენი პატივისა და სარგებლობისათვის“... — სწერდნენ კათოლიკე ხელმწიფენი კონსტანტინე მეფეს. რა იმალებოდა ამ სიტყვების მიღმა, წერილიდან ძნელად ამოსაცნობია. საქმე ის არის, რომ სახელმწიფოებრივი საქმეების ძირითად დატვირთვა ეზრდა გზიარება იმ დროს ზეპირი გზით წარმოებდა. მეფე და დედოფალიც ადასტურებენ ამას: „რაც შეეხება სხვა საკითხებს, რომელთა შესახებ მოხსენიებულმა ელჩებმა გვიამბეს, ჩვენ მათ ვუპასუხეთ ვრცლად და დაწერილებით“. რა უპასუხეს ესპანეთის მეფე-დედოფლებმა ელჩებს? რა კავშირი აქვს საქართველოს მძიმე პოლიტიკურ სიტუაციასთან ესპანეთის სამეფო კარის სურვილს, რასაც მეფე და დედოფალი კონსტანტინეს ატყობინებენ: „არაფერი სურს ისე ძლიერ ჩვენს მეფეს ფერდინანდს, ვიდრე გარდასახს ჯარი აფრიკაში და შეუსვენებლივ იბრძოლოს კათოლიკური რწმენისათვის. სხვა მხრივ ჩვენ ძლიერ დავფასებთ სარეკვრეთ, რათა დაეხმარნენ ჩვენს მეფეს ფერდინანდს, ვიდრე გარდასახს ჯარი აფრიკაში და შეუსვენებლივ იბრძოლოს კათოლიკური რწმენისათვის. სხვა მხრივ ჩვენ ძლიერ დავფასებთ სარეკვრეთ, რათა დაეხმარნენ ჩვენს მეფეს ფერდინანდს, ვიდრე გარდასახს ჯარი აფრიკაში და შეუსვენებლივ იბრძოლოს კათოლიკური რწმენისათვის“? რა მიმართება შეიძლება ჰქონდეს ამ განზრახვას კონსტანტინე მეფისა და აფრიკის ერთ-ერთი მაჰმადიანი სულთნის, ეგიპეტის მამლუკ ხალიფა აშრაფ სეიფის მოლაპარაკებასთან? ამ განზრახვათა და ვარაუდთა ამოცნობა დღეისათვის შეუძლებელია. ესპანეთის მეფისა და დედოფლის სიტყვიერი დანაბარები არათუ ჩვენამდე, თვით კონსტანტინე მეფამდე მიაღწია თუ არა, ისიც კი არ ვიცით.

ქართველთა მეფის კონსტანტინე II-ს ანტიოსმალური კოალიციის შექმნის უშედეგო მცდელობის შემდეგ ერთი საუკუნე გავიდა. ოსმალეთის წინააღმდეგ ჯვაროსნული ომის საკითხი ისევ დღის წესრიგში იდგა. XVI საუკუნის დამლევს ამგვარი კოალიციის შექმნა რომის პაპმა კლიმენტი VIII-მ და გერმანიის იმპერატორმა რუდოლფ II-მ თავეს. მათ წერილებს დიდი ენთუზიაზმით გამოეხმაურა ქართული მამაცი მეფე, ოსმალეთის დაუძინებელი მტერი სიმონ I. მეორე აზიაში შეიკრა ანტიოსმალური კოალიცია სპარსეთის შაჰის აბასის, ქართლის მეფის სიმონის და კახეთის მეფის ალექსანდრეს მონაწილეობით. ქართველებმა კვლავ მიაპყრეს იმედის თვალი იმხანად ძლიერ ესპანეთის სამეფოს, სადაც მეფობდა სახელგანთქმული მეფე ფილიპე II. 1596 წლის აგვისტოში სიმონს წერილები მიუწერია ფილიპე მეორისადმი, უცნობებია ოსმალთა წინააღმდეგ აღმოსავლეთის სამი მეფის შეკავშირების ამბავი, ეთხოვნია, კავშირი დაეფარეზინა ევრმანიის იმპერატორისა და ტარსნოელთანის მთავართან, რათა მათაც დაეწყოთ სამხედრო ოპერაციები თურქეთის წინააღმდეგ.

სიმონ ქართველთა მეფის წერილები ფილიპე მეორისადმი ესპანეთში, სიმონაკის არქივში იპოვა და ფრანგელი თარგმანებითურთ გამოქვეყნა არმენისტმა ფრედერიკ მაკლერმა 1920 წელს. შემდგომში ამ პუბლიკაციასა და ეფრანის სხვა არქივებში დაცულ ცნობებზე დაყრდნობით სიმონ მეფის მოღვაწეობა მრავალჯერ იქნა განხილული (ვ. გაბაშვილი, ლ. ტარდი, ი. ტაბაღუა). როგორც ირკვევა, არმენისტმა ფ. მაკლერმა სიმონაკის არქივის სახელმწიფო დოკუმენტების 703-ე შეკვრიდან (ე. ლეგ. 703), მხოლოდ ის მასალა გამოაქვეყნა, რომელიც სიმონის სომხურ ენაზე გაგზავნილი ერთი წერილის ინტერპრეტაციისათვის იყო საჭირო. ამავე საარქივო საქმეში სიმონ მეფის წერილების თარგმანზე შენახულია სხვა დოკუმენტიც, რისთვისაც ფ. მაკლერს ყურადღება არ მიუქცევია. დღემდე არც ამ დოკუმენტის ტექსტი ყოფილა გამოქვეყნებული და არც მასში დაცული ცნობები

„კომუნისტის“
პუბლიკაცია

ᲙᲕᲔᲚᲘ ᲕᲝᲚᲘᲐᲜᲔᲑᲘ ᲛᲝᲒᲕᲘᲗᲘᲡᲠᲝᲑᲡ

ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ ᲘᲡᲢᲝᲠᲘᲘᲡ ᲣᲪᲜᲝᲑᲘ ᲛᲐᲡᲐᲚᲔᲑᲘ ᲔᲡ�პᲐᲜᲔᲗᲘᲓᲐᲜ

რაც ესპანეთის მეფემ და დედოფალმა კონსტანტინეს შემოუთვალეს, ფიქრობდნენ თუ არა ისინი საქართველოსათვის რაიმე ფორმით რეალურ დახმარებაზე. ამ თვალსაზრისით ყურადსაღებია წერილის ერთი ადგილი: „...სულიერი მგზნებარებითა და კმაყოფილებით აღგითქვამთ მოვიბმაროთ ჩვენი ძალა, საშუალებანი, უფლებანი, სამეფო და მამულები თქვენი პატივისა და სარგებლობისათვის“... — სწერდნენ ქართველ ხელმწიფენი კონსტანტინე მეფეს. რა იმალებოდა ამ სიტყვების მიღმა, წერილიდან ძნელად ამოსაცნობია. საქმე ის არის, რომ სახელმწიფოებრივი საქმეების ძირითად დატვირთვა ზრდა გზიარება იმ დროს ზეპირი გზით წარმოებდა. მეფე და დედოფალიც ადასტურებენ ამას: „რაც შეეხება სხვა საკითხებს, რომელთა შესახებ მოხსენიებულმა ელჩებმა გვიამბეს, ჩვენ მათ ვუპასუხეთ ვრცლად და დაწერილებით“. და, მათ გიამბონ თქვენ; და, თქვენმა ბრწყინვალებამ კეთილად ირწმუნოს; და, უკედავი ღმერთი მფარველობდეს და სწყალობდეს თქვენს მეფურ პიროვნებას, თქვენს სახელმწიფოს და სამეფოს თავისი მბრძოლველობით...“

ეს წერილი ბევრ საკითხს სვამს ქართველ ისტორიკოსთა წინაშე. ჩვენს კომენტარებსაც მასზე სავსებგებოდ გამოვაქვეყნებთ. ესპანეთის სამეფო კართან მიმოწერას საქართველოს გარეთლეული პოლიტიკური მოგონარეობის გამოსასწორებლად არსებითი შედეგი არ მოჰყოლია. საინტერესოა, გარდა იმ ლოცვა-კურთხევისა და დარიგებებისა, ᲒᲐᲛᲮᲓᲐᲠᲐ ᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲘ ᲘᲡᲢᲝᲠᲘᲙᲝᲡᲗᲐ ᲒᲐᲜᲘᲮᲘᲚᲕᲔᲚᲘ ᲡᲐᲒᲐᲜᲘ.

დოკუმენტი (სმანკის არქივი, ე. ლეგ. 703,) რომლის ქსეროსალი ჩვენს ხელთ არის, წარმოადგენს ფილიპე II-ის სამეფო კარზე შესრულებულ ჩანაწერს, გამიზნულს სიმონ მეფისადმი საპასუხო წერილის დასაწერად. დოკუმენტი ორი ნაწილისაგან შედგება: პირველი არის სიმონ მეფის ბერძნულ ენაზე გაგზავნილი წერილის მოკლე რეზიუმე, რომელიც უნდა მოხსენდეს ფილიპე მეორეს. იგი დაწერილია ორ ფურცელზე, მარცხნე დატვიბულია საკმაოდ ფართო ველი, თითქმის ნახევარი გვერდის ოდენობისა. მეორე ნაწილი ამ დოკუმენტისა მიწერილია ველზე ხელმოწერილ რამდენიმე სტრიქონი:

„რეზიუმე ქართველთა მთავრის წერილისა.

„უპასუხა მისმა უდიდებულესობამ ქართველს ბერძნულ ენაზე [.] ივლისს 98 და მეწერა ამის შესახებ ჰერეკოვ დე სესას და დონ გიილენ დე [.] კლეშენტს“.

გამოქვეყნებულ დოკუმენტს და სიმანკის არქივში დაცულ სიმონ მეფის წერილებს ჩვენ შემდგომში უფრო დაწვრილებით მიმოვიხილავთ. აქვე კი მხოლოდ იმაზე შევჩერებთ მეთხელის ყურადღებას, რომ, როგორც ჩანს, სიმონ მეფისა და ფილიპე მეორის დიპლომატიური ურთიერთობა ორმხრივი იყო. ესპანეთის სამეფო კარზე სიმონის თხოვნა ერთგვარად ყურად ეღებოთ, სანგგებო წერილები გუფგზავნიათ ევრმანიის იმპერატორისა და რომის პაპის კარზე ესპანეთის წარმომადგენლებისათვის (დონ გილიენი და ჰერეკოვი დე სესა). ასევე 1598 წელს გამამხნევებელი წერილი გუგზავნიათ სიმონ მეფისათვის. მაგრამ სიმონ მეფის სურვილებს განხორციელება არ ეწერა. გარდა იმისა, რომ არსებობდა მნიშვნელოვანი ობიექტური ხელშემშლელი მიზეზები, სიმონ მეფეს ბედიც არ სწყალობდა. ესპანეთის სამეფო კარიდან სიმონის წერილებზე პასუხების გაგზავნიდან ოროოდე თვეში, 1598 წლის 13 სექტემბერს, თავის რეზიდენციაში, ესკორიალის სამეფო სასახლეში, ხანგრძლივი და მტანჯველი ავადმყოფობის შედეგ ფილიპე მეორე გარდაიცვალა.

ქართველ მეფეთა ცდები დასავლეთ ევროპის ქვეყნებიდან და, კერძოდ ესპანეთიდან, რეალური პოლიტიკური და სამხედრო სამბრძოლო მისაღებად უშედეგო გამოდგა. დასავლეთ ევროპის ქვეყნებს თავიანთი დამოკიდებულება ჰქონდათ მუსლიმანურ აღმოსავლეთთან, კერძოდ, თურქეთთან და სპარსეთთან, და საგარეო ურთიერთობაში სხვა, მათთვის უფრო აზლიდელი და გადაუდებელი პრობლემები აწუხებდათ. გარდა ამისა, როგორც სამართლიანად შენიშნავს ივანე ჯავახიშვილი, „საქართველოს პოლიტიკოსებს ესპანეთის სამეფოს სამხედრო ძალიერებაზედაც გადაჭარბებული წარმოდგენა ჰქონდათ, ვერც ის გარემოება გათვალისწინებიათ, თუ რა დიდი მანძილისა და, მაშასადამე, რამდენი დაბრკოლების დაძლევა იყო საჭირო, რომ ესპანეთიდან კონსტანტინოპოლის წინააღმდეგ დაეწყოთ ბრძოლა“.

ქართველთა საგარეო პოლიტიკაში მეორე ხაზე არსებობდა. XV საუკუნიდან მოკიდებული, ქართველი პოლიტიკოსები მეგობრული ურთიერთობის დამყარებას ცდილობენ მოსკოვის დიდ სამთავროსთან. როგორც ცნობილია, ეს ცდა 1783 წლის გეორგიევსკის ხელშეკრულებით დაგვიგვანდა. ამ აქტს დიდი საერთაშორისო გამოხმაურება ჰქონდა. ჩვენნ ყურადღება მიიქცია ესპანეთის სახელმწიფო არქივებში ერთმა ეროვნულმა ერთმა წერილმა, რომელმაც ესპანეთის საგარეო საქმეთა მინისტრს თავისი წარმოდგენები ბერლინიდან ატყობინებს რუსეთ-საქართველოს ხელშეკრულების ამბავზე. წერილი ინახება სიმანკის არქივის სახელმწიფო სამდივნოს დოკუმენტებში, (შეკვრა 6602, ფურც. 163), ქართულ ენაზე ეს წერილი დღემდე თარგმნილი არ ყოფილა და მისი მონაცემებისათვის, რამდენადაც ჩვენთვის ცნობილია, გეორგიევსკის ხელშეკრულებაზე მსჯელობისას ქართველ მეცნიერებს ყურადღება არ მიუქცევიათ. მოგვყავს წერილის თარგმანი სრული სახით:

„თქვენო აღმატებულებავ,

ჩემო ძვირფასო ბატონო, მივიღე თქვენი აღმატებულებისაგან წერილი, რომელშიც მიდასტურებთ ჩემი ოთხი, ამავე თვის 2 რიცხვისა და 29 ივლისის წერილების მიღებას.

ბატონმა გრაფმა დე არანდამ მიმდინარე თვის 5-ში გადმომცა სსსრამოვნო ცნობა ვერსაილში 3 რიცხვში ესპანეთის, საფრანგეთისა და ინგლისის სამეფოთა სამხელოო შეთანხმების თაობაზე; ასევე ცნობა იმავე დღეს პარიზში ბრიტანეთის სამეფოსა და ამერიკის, შეერთებულ შტატებს შორის ხელშეკრულების გაფორმებისა იმ ერთადერთი განსხვავებით, რომ ის არის წინასწარი, რომელსაც, როგორც საბოლოოს, დასჭირდება რატიფიკაცია; და აგრეთვე ამბავი წინასწარი შეთანხმების ხელმოწერისა წინა დღეს პარიზში ინგლისსა და ჰოლანდიას შორის.

დღეს ამ დიდებულმა გავლით იმყოფებოდა ინგლისელი კურიერი, გაგზავნილი ლონდონიდან პეტერბურგში. მან ამ ეერ იპოვა ინგლისის მინისტრი, რომელიც წასულა საქმითნის მთავრის, ჯულანდის ჰერეოგის კარზე, რათა გადტარის 15-ოდე დღე ქალაქგარეთ რეზიდენციაში, სადაც ამჟერად ეს მთავარი იმყოფება.

ამ სამინისტრომ მიიღო შეტყობინება, რომ საქართველოს მთავარმა ერაკლიმ, რომელსაც რუსეთის იმპერატორიამ გუფგზავნა სკიპტრა და ალეგანდრეს ორდენი, ამ ცოდ (ესპარტიდ (ყარინა) — საყანელარიო მინაწერში.

სამეცნიერო მივლინების დროს ჩვენ მიერ მოპოვებული მასალებიდან, ვფიქრობთ, ასევე მნიშვნელოვანი უნდა იყოს მაღრიდის ეროვნული ბიბლიოთეკის ერთი ხელნაწერი იტალიერ ენაზე (№ 2470), რომელიც, როგორც მისი სათაურიდან ჩანს, ეხება 1577-1580 წლების ომების თურქეთის სულთანს, სპარსეთის მეფესა და „ქართველ ქრისტიანებს შორის“. ჩვენ ამ ხელნაწერის ქსეროსლიც ჩამოვიტანეთ, მაგრამ იგი საკანგებო და ხანგრძლივი შესწავლას საჭიროებს და მასში დაცული ცნობების შეფასება მხოლოდ შემდეგ გახდება შესაძლებელი.

მასალის მიგნებაში, მოპოვებასა და დამუშავებაში დიდი სამსახური გამიწიეს ესპანელმა კოლეგებმა: პროფესორმა ანტონიო ტოვარმა, დოქტორებმა მარია სანჩესმა, ელეარა განგუტიამ და ანტონიო ბრაკამ, მაღრიდის ეროვნული ბიბლიოთეკის სპეციალისტის ბანგეგ ბოსეი ფიგეიროს, ბანგეგ ბოსეი ფიგეიროს ბიბლიოთეკის ბანგეგ ბოსეი ფიგეიროს, სიმანკის სახელმწიფო არქივის ფიქრეტორ ბანგეგ ბოსეი ფიგეიროს, ბანგეგ ბოსეი ფიგეიროს, ბანგეგ ბოსეი ფიგეიროს,